

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Jana Baxanta	3
Duchovní slovo	
Setkání se zasvěcenými osobami	4
Křesťanská naděje neumírá	5
Události	
Apoštolský nuncius ve Filipově	6
Z diecéze	
Obnova kulturního dědictví v roce 2021	8
Představujeme	
Domácí hospic sv. Terezie	11
Synoda 2021-2023	
Setkání synodálních farních koordinátorů	12
Z historie	
Reemigrace Čechů z Volyně na sever Čech	14
Napsali jste	
Příspěvky z diecéze	14
Pozvánka na Noc kostelů	15
Z diecéze	
Pomoc válečným uprchlíkům z Ukrajiny	16
Představujeme	
Výstavy a nové knihy	17
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	18
Kalendárium	
Kalendárium na březen	19
Zprávy	
Zprávy z diecéze	20
Charita	
Výsledky Tříkrálové sbírky	22
Charita pomáhá ukrajinským uprchlíkům	23
Pozvánky	
Knížní nabídka a pozvánky	24
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	27

Na obálce:
S.M. MUDr. Dominika Jana Bohušová OP s relikviářem sv. Zdislavy pro apoštolského nuncia J.Exc. Mons. Charlese D. Balva, který jej odveze s sebou do Austrálie

Foto:
Dominik Faustus

ZDISLAVA
časopis litoměřické diecéze
27. ročník • 1. číslo • 40 Kč

Úvodní slovo

Vážení a milí moji diecézáni,

je velmi užitečné sledovat jednotlivé úseky liturgického roku od adventu, přes dobu vánoční, následně několik týdnů mezidobí, Popelční středou započatou svatopostní dobu, Velikonoce s padesáti dny do Letnic, a pak opět mezidobí, vrcholící slavností Krista Krále. V každé liturgické etapě roku se můžeme těšit na krásné všední i sváteční dny tak, jak je lidský život sám krásný svou pestrostí všedních i svátečních okamžiků. Letošní březnové číslo vychází v jakémsi „předjaří“ velikonočních svátků, tedy v postě. Svatopostní doba je charakterizována nikoliv smutkem a chmurami nad živě si uvědomující skutečností Ježíšova utrpení. Jistě, bolesti z pomýšlení, že Kristus trpěl pro nás a naši spásu, se nevyhneme. Nicméně výzva postního liturgického času je však veskrze nadějeplná a proto radostná: obrácení, obnova. Neštěstí člověka vždycky spočívalo v jeho hloupé nadutosti, bohorovnosti, sebestřednosti, tedy zahleděnosti do sebe. Co tam však lze spatřit? Jen plytké bahno, faleš a povrchnost. Naopak svatopostní kající obrácení znamená výhled vzhůru, napřímít svůj duchovní zrak ke skutečnému středu světa a celého vesmíru, ke Kristu. On čeká, nenutí, nepodbízí se, ale stojí o nás. Nabízí nám perspektivu věčného života. V tomto smyslu je postní čas příležitostí z kaluží a bahna povstat a podané Ježíšovy ruky se chytit. Není lepšího řešení!

Již delší dobu, zvláště v posledním skoro již „třiletí“, se zamýšlím nad dříve běžnými skutečnostmi každodenního života, včetně pravidelného rytmu křesťanské praxe navazování a upevňování meziosobních vztahů, dojednávání setkání k tomu, abychom se mohli domlouvat nad tím, jak být prospěšnými jeden druhému. Ano, vím, pandemická opatření nás v mnohém až příliš omezovala. Žel, jako mnohem nebezpečnější a zároveň zákeřnější „virus“, a z něho plynoucí pandemický stav, spatřuji v navyknutí si na pohodlnou autoizolaci, opadnutí zájmu o osudy našich bližních, podlehnutí přebujelému modu karantény při sebenepatrnějším kýchnutí jako pomalu normálnímu stylu života, ochladnutí touhy a upřímného zájmu být s druhými, setkávat se s nimi, a to nejen při bohoslužbách, ztráta chuti vytvářet přátelství, zkrátka projevat se jako svobodní a dospělí lidé, vědomí si své lidské důstojnosti a současně i ohleduplnosti vůči svému okolí.

Především přátelství považuji za jeden ze základních pilířů a úhelných kamenů lidského a křesťanského domu. Osobně pevně věřím, že dům, skýtající společnou střechu právě takovým nájemníkům, kteří by usilovali o ducha přátelství a přátelské, laskavé, ryzí a ušlechtilé klima, že takový lidský příbytek lze postavit a udržet. Nic na tom ani nezmění fakt, že opak přátelství, tedy nepřátelství a z něj vycházející výpady a útoky na tuto stavbu, budou časté a cílené. Evangelní ujištění o domu, vystavěném na skále, známe. Vichřice a nebezpečné vodní přívaly budou dorážet. Nic však nesvedou.

Proto se mi letošní svatopostní doba jeví jako obzvláště vhodný čas pro duchovní obnovu, pro znovuoobjevení smyslu investovat do současné lidské společnosti základní hodnoty, ať to stojí cokoliv. Téměř tři roky jsme jako lidské společenství, i jako křesťané, byli ochromeni. Doufejme, že nastává čas nového nadechnutí a „okysličení“, oživení celého organismu lidské rodiny. Konečně nynější synodální proces jako pobídka setkávat se alespoň v malých skupinkách, ale hlavně spolu mluvit, umět mlčet, abychom druhým naslouchali, a společně se modlit, je aktuální projev toho, že rysy Božího dítěte, jímž každý člověk je, jsou nezničitelné.

S pozhénáním Váš + Jan

Čiňte pokání a věřte evangeliu.

(z liturgie Popeleční středy)

Foto: Dominik Faustus

Setkání litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta se zasvěcenými osobami v Litoměřicích

V sobotu 29. ledna 2022 od 10 hodin se v Diecézním domě kardinála Trochty (DDKT) v Litoměřicích uskutečnilo setkání biskupa Mons. Jana Baxanta se zasvěcenými osobami. Na setkání přicestovaly na dvě desítky řeholníků a řeholnic z litoměřické diecéze, kromě sester dominikánek z Jablonného v Podještědí, františkánek z Liberce a premonstrátek z Doksan se přijely představit také členky Congregatio Jesu (CJ) z Mladé Boleslavi. Setkání bylo uvedeno mší svatou v kapli diecézního domu a poté pokračovalo besedou o misijních zkušenostech na různých místech litoměřické diecéze.

Homilie Mons. Jana Baxanta

čtení Joel 3,1-5

Žalm: Žl 104,1-2a.24+35c.27-28.29bc-30

2. čtení: Řím 8,22-27

Evangelium: Jan 7,37-39

Sestry a bratři, vážení a milí zasvěcení,

pro letošní setkání s Vámi, zasvěcenými osobami, jsem zvolil formulář mše svaté k Duchu svatému hlavně proto, že nemáme jinou lepší volbu než se obnovit v Duchu svatém. Snad důkladněji a konkrétněji řečeno: probrat se silou a mocí Ducha svatého. Třetí božská osoba v Nejsvětější Trojici je schopna osobně navštívit kohokoliv z nás, dotknout se našeho nitra a probudit v nás všechno to, co už dávno před naším zasvěcením do nás vložil Bůh.

Prožívat duchovní obnovu na popud Ducha svatého jsme jistě vykonali už mnohokrát. Je nepředstavitelné, abychom duchovně ve svém zasvěceném povolání rostli a přitom pominuli vliv Ducha Božího. Jsem přesvědčen o tom, že to konáte každodenně tak, jako já. Denně, opakovaně znovu a znovu prosím o dary Ducha svatého a svěřuji se Matce Boží Panně Marii, nepochybně nejznamenitějšímu vzoru zasvěcení se člověka Bohu. Biblické texty jsou vybrány z nabídky Vigilie svatodušní, a to z knihy proroka Joela, z listu sv. apoštola Pavla Římanům a evangelní úryvek ze 7. kapitoly evangelia Janova.

Časově se Joelova prorocká kniha dá zařadit zhruba do doby poexilové, tzn. do doby po vysvobození z babylonského zajetí. Není však rozhodující přesná data, ani detailní životopis samotného proroka Joela. Zásadní skuteností této a i jiných prorockých knih Starého zákona jsou poselství, sdělovaná současníkům proroků. Ale nejen jim. Jednotlivá proroctví se bezchybně a šťastně předávala všem těm, kteří se s plnou vážností považovali za Boží lid, tedy za živé lidské bytosti, jimž Hospodinova slova jsou určena. Tyto adresáty měli proroci před očima, když právě jim zprostředkovali Boží úmysly. Velmi výstižná je dnešní Joelova formulace o působení Ducha Božího: „vylití Ducha“. Známe to jistě všichni, jak překvapivě působí Boží Duch. Není to jen poletování duchovních drobků, aby se jeden z nich usadil v nás. Ani to není neosobní a neurčitá duchovní vlna, v níž bychom

jen těžko rozpoznali Boží dotyk. Působení Ducha Božího je velkorysé a štědře vylité bohatství Božích darů a milostí, kdy jsme tímto vylitím omýváni ze všech stran s výzvou, abychom čerpali, nabírali bez obav, hltali plnými doušky, a přitom zachycovali až tajemně tichý závan vánku Ducha svatého. Toto vystavení se, nastavení se vlivu Božímu je nevyhnutelným postojem zasvěceného člověka. Vždycky má být tento náš postoj provázen vědomím, že nejsme zaplavováni jen tím, co podle našeho vlastního úsudku potřebujeme pro svůj duchovní růst, ale že ona duchovní záplava pochází z Božího zdroje a Bůh dobře ví, jak kvalitní občerstvení je nám ku prospěchu, a současně kolik toho jsme s to vstřebat, abychom se nezalkli. I v duchovních věcech přece musí být střízlivost, disciplína a pokojný řád.

Jisté překvapení nás očekává i v upozornění proroka, že Hospodin svého Ducha vyleje na „každé tělo“, tzn. na každého člověka. Každá lidská bytost:

synové i dcery, starci i jinoši, dokonce otroci a otrokyně se stanou omilostněnými, a tedy schopnými mít vhlad do Božích tajemství, vykládat je a o nich svědčit. Přesně toto je osudem všech zasvěcených bez toho, aby se kdokoliv z nich, kdokoliv z nás, obával na sebe vzít posláni, pocházející z nebes, nikoliv jen jako výsledek lidského uvažování a lidského kalkulu. Jisté však je, že na nikoho nebude Duch Boží sestupovat a vlévat mu své dary násilím, bez dobrovolného souhlasu té které zasvěcené osoby. Předpokládám, že tomu ani jinak u Vás všech být nemohlo. Zasvěcenými jste se stali, protože jste získali neochvějně přesvědčení, že jste to právě Vy, že Vás si Bůh vybral, že ve Vás nalezl své zalíbení a svým Duchem Vás trvale obdarovává.

Zastavíme-li se u 2. čtení z listu Římanům s touhou porozumět apoštolu sv. Pavlovi, bude i nám zřejmé, že tvorstvo, které sv. Pavel zmiňuje, což lze chápat jako lidské společenství, trpí, nařiká, sténá po něčem nesmírně důležitém, přímo bytostně zásadním, totiž zbavit se vnitřního neklidu vlastního i našich současných, ze zjištění, že nikomu nepatří, žijí bez naděje, protože ani netuší, že lidstvu je Kristem zajištěna spása. Není snad nic přehnaného na tvrzení, že spasený, zachráněný, omilostněný člověk je bytostí, na které jsou i viditelně patrné stopy Božího působení. Nelze zcela skrýt svou vnitřní identitu, že patří Bohu. Ostatně plameny jako

svatodušní záře nad hlavami prvních křesťanů, svorně shromážděných o prvních křesťanských letnicích, byly také zjevné, nedaly se jen tak udusit. Zasvěcený člověk, milé sestry a milí bratři, je navzdory Kristovým svědkem s tak významnou duchovní výbavou, že se celkem snadno pozná, jestli usiluje jen o vlastní bezpečí a jistoty, nebo je pohotovým Božím nástrojem. Takovým nástrojem, který by druhým lidem zprostředkoval útěchu a pocit bezpečí, zvl. všem trpícím, nařikajícím, sténajícím a prosícím o pomoc, prostě těm, kteří se utápějí ve svých slabostech. Můžeme to být právě my, kterým se zdaří nasměrovat naše bližní na cestu, na níž naleznou klid srdce, pokoj duše.

Každý zasvěcenec, domnívám se, rád uslyší věrohodnou zprávu o existenci duchovního občerstvení. Takovou zprávu jsme dnes vyslechli. Z božského nevyčerpatelného zdroje vytékají proudy živé vody i kvůli nám, pro nás. Je vysloveně nutné, abychom ve svém vlastním zasvěceném životě, žitém pro dobro druhých, sami dobře věděli, že i my potřebujeme čerpat, nejen zprostředkovávat druhým duchovní posilu, ale tutéž posilu najít i pro sebe. Neboť snadno se může stát, že i studna vyschne a ohníček uhasne. Naše vnější pastorační činnost, apoštolát, skutky svědčící o tom, že náležíme Kristu a Jeho církvi, všechny viditelné a veřejné, jistě užitečné evangelizační počiny, si vyžadují, aby byly vyvažovány vnitřním duchovním zázemím modliteb, meditací, spočíváním u nohou Ježíšových. I nám, drazí zasvěcení, milé sestry a milí bratři, je určeno Kristovo pozvání, abychom přišli k Němu a hojně se napili. Vždyť i my často žízníme. Současně i naše nitro se může stát studánkou, z níž proudy, event. prameny vod, přece jen také potečou.

Váš + Jan

Foto: Dominik Faustus

Křesťanská naděje neumírá

Sestry a bratři, milí přátelé,

velmi rád bych několika slovy povzbudil především Vás, kteří jste se už ocitli na území naší litoměřické diecéze jako uprchlíci z nejlépe postižených ukrajinských měst a našli jste u nás přístěší, pomoc a laskavé přijetí. Chtěl bych právě Vám potvrdit, že sem k nám nepřicházíte jako vyslovení cizinci a přistěhovalci ve smyslu totálních vyhnanců a bezdomovců. Nejste zde v cizině, neboť v naší diecézi již několik let žijí Vaši krajané. Ukrajínští pracovníci jsou tu často i se svými rodinami, a navíc jsou zde přítomni a pastoračně slouží i Vaši, a už i naši, ukrajínští kněží. Jistě ti všichni budou nápomocni všem Vám, v těchto dnech přicházejícím, protože nebude asi pro každého z Vás jednoduché se ihned orientovat v novém prostředí. Prosím právě je, aby se pokusili zmírnit Vaše nemalé bolesti a smutky. A pak, je tu již operativně vytvořená koordinovaná pomoc právě pro Vás. Neváhejte se se svými starostmi obrátit na místní farnost, nebo přímo na mne, litoměřického biskupa.

Obracím se ale i na Vás, své diecézány, kteří v těchto dnech vnímáte svou lidskou a křesťanskou povinnost nezůstat lhostejným. Otevíráte svá srdce a chápete životní osudy svých bližních, nyní opravdu bližních, postižených ztrátou domova, své vlasti, svých blízkých. Děkuji Vám, že si uvědomujete, jak tísnivé je svírána každá duše uprchlíka, zvláště žen, dětí a starších jejich příbuzných. Účinná pomoc pro ně je zatím dobře organizována charitou, diecézí, představiteli měst a obcí. Nebyla by však tak účinná, kdybyste ji nepodporovali i Vy svou vlastní dobročinností a vynalézavostí člověka dobré vůle. Víím, současná válečná krize přichází ve dnech, kdy jsme se sotva vzpamatovali z krize pandemické. Může nám to připomínat sled biblických ran. Těch bylo několik, ale každou další ranou a zkouškou se blížilo vědomí, že Bůh sice dopouští, ale neopouští. Nedejme si vzít naději. Povzbuzujme se navzájem slovy Panny Marie při svatbě v Káni galilejské: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Nezmýlíme se, když se přidáme životního Ježíšova programu. V něm je místo jak pro modlitbu, tak i pro půst. Hluboká radost z možnosti vykonat něco dobrého i na svůj vlastní úkor, nikoho nemine.

Vděčně
Váš,
+ Jan

Ve čtvrtek 13. ledna 2022 ve 4 hodiny ráno sloužil jako hlavní celebrant v Bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově mši svatou apoštolský nuncius, Jeho Excellence Mons. Charles D. Balvo, arcibiskup, kterého v místě spolu s dalšími poutníky přivítal litoměřický biskup J. Exc. Mons. Jan Baxant.

Bohoslužebné procesí nejprve došlo do boční milostné kaple filipovské baziliky, kde se 13. ledna 1866 ve 4 hodiny ráno odehrálo mariánské zjevení, při kterém byla uzdravena mladá žena jménem Magdalena Kade, která byla mnoho let upoutána na lůžku. Matka Boží Panna Maria, která se ženě zjevila, jí řekla: „Mein Kind, von jetzt an heilt's“, což česky znamená: „Mé dítě, od nynějška budeš zdráva“, nebo „Mé dítě, od teď se to bude hojit“. Když došlo k okamžitému uzdravení, začalo každým rokem vždy 13. ledna ve 4 hodiny přicházet mnoho poutníků. Na místě zjevení pak byla zbudována tato milostná kaple a s ní spojená bazilika. V milostné kapli byla v letošním roce také vystavena skleněná monstrance s ostatky sv. Zdislavy, kterou zhotovila sklárna v Kunraticích u Cvikova. Sklárna vyhotovila celkem tři takové relikviáře, z nichž jeden byl v loňském roce předán při návštěvě českých biskupů Ad limina apostolorum v Římě papeži Františkovi.

Po modlitbě v milostné kapli se apoštolský nuncius odebral s průvodem k hlavnímu oltáři v bazilice, ve které mše svatá pokračovala, a kde jej také přivítal spolu s poutníky litoměřický biskup.

Čtení z Písma svatého bylo v českém i německém jazyce, neboť filipovská bazilika leží na samé hranici mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo, a v bazilice bylo mnoho poutníků i ze sousedního Německa. Homilii o Panně Marii Pomocnici křesťanů pronesl apoštolský nuncius v českém jazyce, ale zazněl v ní i pozdrav v němčině.

Na konci mše svaté místní duchovní správce P. Jozef Kujan SDB poděkoval J. Exc. Mons. Charlesi D. Balvovi za návštěvu a připomněl, že je teprve druhým apoštolským nunciem, který navštívil o hlavní pouti filipovskou baziliku. Jeho předchůdcem ve Filipově byl v roce 1921 tehdejší apoštolský nuncius v Polsku J. Exc. Msgr. Ambrogio Damiano Achille Ratti. Ten byl zvolen 6. února 1922 papežem a přijal jméno Pius XI., a byl to právě on, který v roce 1926 povýšil filipovský kostel na baziliku minor. Protože J. Exc. Mons. Balvo měl být ve Filipově již v roce 2021, tedy přesně po sto letech po návštěvě Pia XI., ale nebylo to možné z hygienických důvodů, došlo tedy k další návštěvě apoštolského nuncia po 101 letech.

Zástupce Sdružení Ackermann-Gemeinde, kaplan z budyšínského dómu R.D. Markus Ruhs, předal panu nunciovi také svíci, připomínající 75. výročí založení tohoto sdružení ve Filipově. Sdružení se věnuje mj. usmíření mezi Čechy a Němci.

Kéž poutníci, kteří přicházejí do těchto tzv. „Lurd severních Čech“, si vyprosí mnoho milostí na přímluvu Panny Marie Pomocnice křesťanů.

Text: redakce
Foto: Dominik Faustus

www.facebook.com/poutnimistofilipov

Apoštolský nuncius, Jeho Excellence Mons. Charles D. Balvo, arcibiskup

V litoměřické diecézi probíhá velké množství prací na obnově a záchraně kulturního dědictví České republiky. V průběhu roku 2021 bylo realizováno více než 140 větších staveb, stovky menších a proběhly také projektové přípravy pro další období. Výběr z jednotlivých vikariátů přinášíme v tabulkovém přehledu. Informace pro tento přehled připravil vedoucí stavební oddělení Biskupství litoměřického Tomáš Buřt.

(Stav k 31. prosinci 2021)

Bělá pod Bezdězem - farní budova, obnova střechy

ČESKOLIPSKÝ VIKARIÁT

Brenná	kostel sv. Jana Křtitele	proběhla obnova další části ohradní zdi
Brniště	kostel sv. Mikuláše	provedeny restaurátorské práce na podhledu kostela
Česká Lípa	kostel Narození Panny Marie	provedena obnova I. části fasády kostela
Deštná	kostel sv. Václava	obnovena další část střechy kostela
Dubá	kostel Nalezení sv. Kříže	provedena I. etapa statického zajištění objektu
Dubnice	kostel Narození Panny Marie	provedena obnova další části fasády kostela
Horní Police	poutní areál, kostel Navštívení Panny Marie	II. etapa obnovy poutního areálu z projektu IROP
Chlum	kostel sv. Jiří	provedena obnova další části fasády
Jezvé	kostel sv. Vavřince	provedena obnova části fasády
Mimoň	kaple v areálu kostela	provedena obnova střechy
Nový Bor	kostel Nanebevzetí Panny Marie	provedena obnova další části fasády
Nový Oldřichov	kostel Povýšení sv. Kříže	provedena obnova části fasády
Stráž pod Ralskem	kostel sv. Zikmunda	provedena obnova další části fasády a výplní otvorů kostela
Volfartice	kostel sv. Petra a Pavla	provedeno restaurování dvojice vitráží, připravuje se obnova fasády
Zákupy	kostel sv. Fabiána a Šebestiána	dokončena dlouholetá obnova střechy kostela

Brniště - kostel sv. Mikuláše, obnova interiéru

DĚČÍNSKÝ VIKARIÁT

Arnoltice	kostel Nanebevzetí Panny Marie	provedena obnova další části fasády	
Bělá u Děčína	kostel sv. Františka Xaverského	celkově obnovena fasáda kostela	
Benešov nad Ploučnicí	kostel Narození Panny Marie	proběhla obnova další části střechy věže kostela	
Česká Kamenice	farní budova	obnovena kuchyně a sociální zázemí	
Děčín - Rozbělesy	kostel sv. Václava	dokončena obnova dalšího úseku fasády	
Děčín IV - Podmokly	prostranství kolem kostela sv. Františka z Asissi	proběhla I. etapa obnovy parku kolem kostela	
Markvartice	kaple sv. Kříže	provedena další etapa dostavby kaple	
Mikulášovice	kostel sv. Mikuláše	provedena I. etapa obnovy střechy kostela	
Rumburk	areál Lorety	provedena obnova spojovací chodby	
Staré Křečany	kostel sv. Jana Nepomuckého	osazena obnovená sanktusová vížka kostela	
Šluknov	farní budova	provedena obnova další části fasády	
Šluknov	kostel sv. Václava	provedena obnova dalších vitrážových oken kostela	
Varnsdorf	farní budova	proběhly další práce na celkové obnově fary	
Verneřice	kostel sv. Anny	provedeny další rozsáhlé práce v interiéru kostela	

Bělá u Děčína

KRUŠNOHORSKÝ VIKARIÁT

České Zlatníky	kostel sv. Jiří	dokončena obnova střechy kostela
České Zlatníky	farní budova	provedeno zateplení půdy, zahájena rekonstrukce přízemí
Horní Jiřetín	kostel Nanebevzetí Panny Marie	dokončena I. etapa obnovy výmalby stropu
Kadaň	kostel Čtrnácti svatých pomocníků	dokončen projekt IROP
Kláštepec nad Ohří	farní budova	provedena kanalizační přípojka a obnova vstupní haly
Litvínov	farní budova	dokončena další etapa obnovy střechy
Nová Ves v Horách	kostel sv. Michaela Archanděla	provedena první etapa obnovy stropu
Nová Ves v Horách	farní budova	dokončena obnova střechy
Údlice	farní budova	dokončena adaptace fary na sociální byty
Vilémov	kostel sv. Mikuláše	provedena další etapa statického zajištění kostela

LIBERECKÝ VIKARIÁT

Dolní Oldříš	kostel sv. Martina	provedena další etapa obnovy střechy
Hrádek nad Nisou	kostel sv. Bartoloměje	provedena oprava věže
Jablonec nad Nisou	kostel Nejsvětějšího srdce Ježíšova	provedena výmalba interiéru
Janov nad Nisou		provedena rekonstrukce opěrné zdi vedle kostela
Jitrava	kostel sv. Pankráce	provedena obnova okenic na věži
Lučany	kostel Navštívení Panny Marie	provedeno restaurování vitráží
Raspenava	kostel Nanebevzetí Panny Marie	provedena obnova střechy kostela
Rynoltice	kostel sv. Barbory	provedeno statické zajištění trhlín a restaurování vitráží
Tanvald	kostel sv. Petra a Pavla	provedeno vyklizení půdy

Dolní Oldříš - kostel sv. Martina, obnova střechy

LITOMĚŘICKÝ VIKARIÁT

Chcebuz	kostel sv. Petra a Pavla	dokončena obnova báně kostela
Lipá	kostel sv. Bartoloměje	proběhla obnova další část střechy kostela
Litoměřice	č.p. 2	obnovena střecha
Litoměřice	Kočárovna	provedeno statické zajištění, dokončena obnova střechy
Litoměřice	kostel Věch svatých	obnovena další část střechy
Milešov	kostel sv. Antonína Paduánského	obnovena další část fasády
Mlékojedy	kostel sv. Martina	probíhá obnova opěrné zdi a oplacení
Rohatce	kaple Věch svatých	provedena obnova další části interiéru a mobiliáře
Velemín	kostel sv. Martina	provedena obnova výrazné části krovu kostela
Vetlá	kostel sv. Jakuba Většího	obnovena jedna z vitráží
Zahořany	kostel Nejsvětější Trojice	proběhla další etapa celkové obnovy kostela
Žitenice	kostel sv. Petra a Pavla	obnovena fasáda na průčelí kostela

Chcebuz - kostel sv. Petra a Pavla, obnova báně

Liběšice u Žatce - kostel sv. Martina, obnova fasády

LOUNSKÝ VIKARIÁT

Bitoveves	kostel sv. Michaela Archanděla	provedena III. etapa obnovy střechy kostela
Cítoliby	kostel sv. Jakuba Většího	proběhlo restaurování zvonu, obnovena zvonová stolice
Dolní Ročov	kostel Nanebevzetí Panny Marie	dokončena obnova fasády průčelí
Dřevíč	kaple sv. Václava	provedena celková obnova kaple
Kryry	kostel Narození Panny Marie	provedeny další práce na odvlhčení kostela
Lenešice	kostel sv. Šimona a Judy	provedena další etapa celkové obnovy kostela
Libčeves	kostel Stětí sv. Jana Křtitele	obnoveny vitrážová okna, provedena obnova části zdiva věže
Liběšice u Žatce	kostel sv. Martina	dokončena další etapa obnovy fasády
Libočany	kostel Věch svatých	dokončena obnova další části ohradní zdi
Minice	kostel sv. Martina	provedena obnova další části interiéru
Nečemice	kostel sv. Bartoloměje	dokončena obnova vnitřních omítek, cca 1/2 ohradní zdi u kostela
Nehasice	kostel Narození Panny Marie	dokončena celková obnova střechy
Nové Sedlo	kostel sv. Václava	provedeno restaurování další části interiéru
Pochvalov	kaple sv. Prokopa	provedena III. etapa statického zajištění
Počedělice	kostel sv. Havla	obnoven další úsek střechy a krovu kostela
Postoloprty	farní budova	dokončena obnova střechy stodoly
Raná	kostel Věch Svatých	dokončena celková obnova střechy
Siřem	kostel Neposkvrněného početí P. Marie	dokončena obnova další části fasády a části opěrné zdi
Soběchleby	kostel sv. Jiří	provedena obnova báně
Velká Černoc	kostel sv. Václava	provedena obnova první části fasády
Vroutek	kostel sv. Jana Křtitele	proběhla obnova další části střechy

MLADOBOLSLAVSKÝ VIKARIÁT

Bělá pod Bezdězem	farní budova	provedena obnova střechy fary
Březno	kostel sv. Václava	provedena obnova další část fasády a statické zajištění
Bošín	kostel Nanebevzetí Panny Marie	provedena další etapa obnovy kostela
Čečelice	farní budova	proběhla další část obnovy interiéru
Jabkenice	zvonice při kostele	provedena obnova další části opláštění
Kováň	kostel sv. Františka Serafinského	provedena dokončení obnovy střechy kostela
Mělník	kostel sv. Petra a Pavla	proběhla další část obnovy interiéru
Mšeno	kostel sv. Martina	provedena obnova další části fasády
Nebužely	farní budova	provedeny práce na obnově fary a farního areálu
Rejšice	kostel sv. Jana Nepomuckého	provedena další etapa obnovy střechy
Sýčina	kostel sv. Václava	provedena obnova opěrného pilíře kostela

TEPLICKÝ VIKARIÁT

Duchcov	kostel Zvěstování Panny Marie	zrealizována obnova další části střechy kostela
Jeníkov	kostel sv. Petra a Pavla	proběhla I. etapa statického zajištění kostela
Křemýž	kostel sv. Petra a Pavla	dokončena obnova střechy kostela
Novosedlice	kostel sv. Valentýna	proběhla další etapa obnovy střechy kostela
Osek	klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie	dokončen projekt IROP
Rtyně	kostel sv. Martina	provedena obnova další části střechy kostela

Osek - obnova kostela Nanebevzetí Panny Marie

TURNOVSKÝ VIKARIÁT

Březina	kostel sv. Vavřince	proběhla I. etapa obnovy střechy věže kostela
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	provedeno odvodnění a I. etapa obnovy fasády a statického zajištění
Huť	kaple sv. Vojtěcha	provedena obnova stropu, zajištění kaple a restaurátorské práce
Karlovice	kostel sv. Jiří	rekonstruována zeď při vstupu na hřbitov včetně brány
Kněžmost	kostel sv. Františka Serafinského	provedena I. etapa obnovy interiéru
Kláster	kostel Narození Panny Marie	provedena obnova střechy věže
Libáň	kostel sv. Ducha	provedena obnova elektroinstalace
Libošovice	kostel sv. Prokopa	proveden nátěr střechy věže a sanktusníku
Loukov u Mnich. Hradiště	kostel Nejsvětější Trojice	proběhla I. etapa obnovy fasády a restaurování vitráží
Mnichovo Hradiště	farní budova	provedena obnova dalšího objektu v areálu fary
Mohelnice	kostel Nanebevzetí Panny Marie	proběhla další etapa obnovy střechy
Nudvojuvice	kostel sv. Jana Křtitele	provedena obnova věže kostela
Řitonice	kostel sv. Štěpána	provedena obnova sanktusové věže kostela
Semily	kostel sv. Petra a Pavla	proběhla I. etapa obnovy střechy kostela
Sobotka	kostel sv. Marie Magdaleny	probíhá další etapa restaurování lavic
Turnov	kostel sv. Mikuláše	provedeno statické zajištění kostela
Zlatá Olešnice	kostel sv. Martina	provedena obnova vnitřních omítek
Železný Brod	farní budova	proběhla celková obnova střechy

ÚSTECKÝ VIKARIÁT

Mojžíř	kostel sv. Šimona a Judy	proběhla obnova další části střechy
--------	--------------------------	-------------------------------------

V rámci programu IROP byli realizovány či dokončeny v roce 2021 tyto projekty:

- poutní areál v Horní Polici
- klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Oseku
- kostel Čtrnácti sv. pomocníků v Kadani

Domácí hospic sv. Terezie dostal předvánoční dar od litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta

Domácí hospic sv. Terezie, který poskytuje péči umírajícím pacientům a jejich rodinám v oblasti Chomutovska a Mostecka, získal v době adventní neuvěřitelný předvánoční dar v podobě automobilu zn. Škoda Fabia od litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta.

Tento automobil bude sloužit zdravotnickému týmu a tím bude zlepšena kvalita dostupnosti péče. Domácí hospic sv. Terezie je v současné době plně odkázán na financování ze zdrojů donátorů, protože domácí hospicová péče není hrazena ze stran zdravotních pojišťoven. Automobil zn. Škoda Fabia od Mons. Jana Baxanta je první automobil, který hospic vlastní. Pro oblast mobilního zabezpečení obsluhy pacientů zatím zdravotnický tým využíval pouze vlastní dopravní prostředky, proto pořízení služebního automobilu významně zefektivní poskytovanou péči, a to jak z pohledu její dostupnosti, tak i snížení její finanční náročnosti.

Vůz převzala v dopoledních hodinách dne 21. prosince 2021 ředitelka hospice Mgr. Petra Meinschmidtová z rukou generálního vikáře litoměřické diecéze Mons. Martina Davídka.

Domácí hospicová péče je poskytovaná v přirozeném prostředí pacienta, který se nachází v pokročilé nebo konečné fázi nevléčitelného onemocnění. Filozofii všech hospicových zařízení je úcta k člověku, který je jedinečný a neopakovatelný.

Převzetí pacienta do domácí hospicové péče má své podmínky. Nejdůležitější je, aby se na péči podílela minimálně jedna blízká osoba pacienta, která převezme odpovědnost za každodenní péči o nemocného. Bez přítomnosti této blízké osoby nelze zahájit domácí hospicovou péči. Dále pacient i jeho rodina souhlasí s touto péčí zaměřenou na léčbu bolesti a zmírnění dalších projevů, kterou nemoc a umírání přináší. Vzhledem k průběhu nemoci se pokračuje v léčbě symptomatické, tedy je již ukončena kurativní léčba. Pokud jsou splněny všechny podmínky přijetí, pečující osoba je pozvána ke vstupnímu pohovoru, při kterém se seznámí s charakterem péče v domácím prostředí. Potom následuje první návštěva lékaře a sestry v domácím prostředí a frekvence dalších návštěv je podle potřeb pacienta. Domácí hospic může kontaktovat nejen rodina, ale i kterýkoli z ošetřujících lékařů pacienta.

Domácí hospicová péče nebyla v oblasti Chomutovska a Mostecka do nedávna vůbec poskytována, přitom je dnes nedílnou součástí zdravotnického systému. V Ústeckém kraji se jedná již o třetí domácí hospic. Posláním domácí hospicové péče je všestranná podpora a pomoc nevléčitelně nemocným, umírajícím a jejich rodinám. Nemocný tak může za podpory rodiny prožít své poslední dny mezi svými blízkými tak, jak si sám přeje. Touto nelehkou situací doprovází tým domácí hospice všechny zúčastněné podle jejich potřeb. Právě tyto lidé potřebují mnoho lásky a naděje. A toto v dnešní společnosti tolik chybí. Hospicová péče není jen o ošetrovatelské péči a o tělesných symptomech, ale také o psychické, sociální a spirituální saturaci potřeb. Dnešní doba je plná zmatku, nejistoty a hořkosti. Ale právě u lůžka umírajícího člověka jsou vidět pravé etnosti – láska, naděje, pravda, krása a jednota, a právě tyto základní pilíře ukazují, že hospicová péče má smysl. Sv. Terezie z Lisieux, která je patronkou hospice, poukazuje na to, co je v životě podstatné a nepomíjející. Nejsilnějším lékem je právě láska.

V poslední fázi svého života člověk potřebuje nejvíce právě lásku, mít někoho na blízku, kdo vyslechne jeho obavy a bude jim věřit. V tomto období se otevírá zvláštní prostor duši člověka. Umírající člověk potřebuje být vyslechnut, aby mu někdo naslouchal, mít lidskou oporu blízkého člověka, ale také někam patřit. Všichni potřebují dojít k naději, protože jinak by jejich dosavadní život ztrácel smysl.

A Bůh nám dává pozemský čas k tomu, aby zbudoval i posílil náš charakter pro nebe.

Za Domácí hospic sv. Terezie
Mgr. Petra Stanislava Meinschmidtová

Foto: Dominik Faustus a Martin Davídek

Internet: hospicsterezie.cz • E-mail: info@hospicsterezie.cz • Tel.: 601 552 781

Mgr. Petra Stanislava Meinschmidtová je zakladatelkou a ředitelkou Domácího hospice sv. Terezie, z. ú. pro regionální oblast Chomutov a Most. Rozvoji hospicové péče v ČR se věnuje řadu let. V letech 2014–2018 byla spoluzakladatelkou Mobilního hospice Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem. Vystudovala bakalářský studijní program Ošetrovatelství a dokončila magisterský studijní program Management ve zdravotnictví. Je držitelkou ceny Křesadlo – ocenění Dobrovolník roku 2020.

Synoda v litoměřické diecézi

„Synoda“ slovo se skládá se z řecké předpony σύν, tedy „s“ nebo „spolu“, a z podstatného jména ὁδός, tedy „cesta“. Vyjadřuje společně prožívané putování Božího lidu. To odkazuje na Pána Ježíše, který se představuje jako „cesta, pravda a život“ (J 14,6) a nás na tuto cestu učednictví stále znovu zve. Od prvních staletí se slovem „synoda“ označují církevní shromáždění svolaná na různých úrovních.

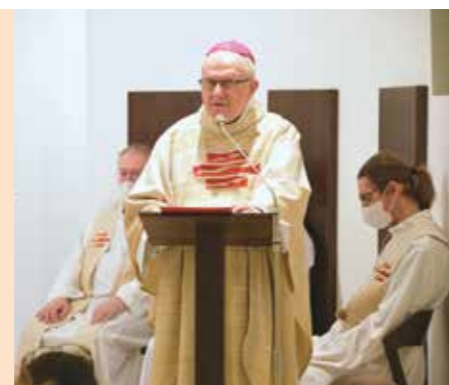
„Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává od církve třetího tisíciletí.“ (Papež František)

Lednové diecézní setkání farních koordinátorů synodálního procesu v Litoměřicích

V sobotu 22. ledna 2022 se od 10 hodin konalo v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích diecézní setkání farních koordinátorů synodálního procesu v litoměřické diecézi. Na setkání přijeli přes tři desítky farních koordinátorů ze všech částí litoměřické diecéze i přes nepříznivou situaci, kterou způsobovala covidová varianta „omikron“.

Setkání bylo zahájeno mší svatou, které předsedal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Koncelebranty byli generální vikář Mons. Martin Davídek, R.D. Radek Vašínek, R.D. Josef Jaroš a P. Ladislav Nádvorník SDB. Jáhenskou službu u oltáře vykonával Michael Koudelka. Na začátku mše se přítomní koordinátoři spolu s biskupem a kněžími pomodlili modlitbu za Synodu. Biskup Jan při mši svaté pronesl homilii, v níž se zaměřil na některé místní aspekty synodálního procesu.

Po mši svaté a krátké přestávce se účastníci setkání sešli v učebně, kde nejprve Mons. Martin Davídek v krátkém proslovu zrekapituloval, co se již na diecézní úrovni v synodálním procesu v litoměřické diecézi odehrálo, a také jaké úkoly nyní před farními koordinátory stojí. Uzavírá se totiž první fáze diecézního synodálního procesu a diecézi čeká v následujícím období diecézní syntéza. K ní bude třeba metodika zpracování podnětů z jednotlivých synodálních skupinek. Sama diecézní syntéza se musí vejít maximálně do deseti stran textu za diecézi. Připomněl také, že nejde jen o zprávu pro vatikánské synodální ústředí, ale že se mnoho věcí může dít na rovině diecéze nebo farnosti, což je jeden z cílů synody. Že se tedy biskup domluví se svými diecézány, že budou interně pokračovat v synodálním procesu, což povede k různým místním změnám. Uvedl mj., že toto setkání umožňuje hledat další společné kroky pro závěrečnou diecézní syntézu. Po tomto příspěvku vystoupil R.D. Radek Vašínek, jehož úlohou bude zpracovat zaslané příspěvky, aby přítomným upřesnil, že farní koordinátoři

sice obdrží formulář k synodě, avšak mohou také zaslat zprávu ze své skupinky, která by však neměla překročit dvě stránky textu, aby ji mohl zpracovat do výsledného diecézního dokumentu.

Po této části vystoupili farní koordinátoři se svými svědectvími o tom, co zažili během setkání synodálních skupinek ve svých farnostech a také co jim dal Duch svatý poznat. Přítomný biskup Jan měl tak možnost vyslechnout mnoho zajímavých podnětů z terénu diecéze a koordinátoři se nebáli ani zmínit některé obtížné věci, které prožívají ve svých společenstvích.

V závěru opravdu radostného prožívání tohoto setkání bylo stanoveno zakončení diecézního synodálního procesu, které se bude konat v sobotu 21. května 2022 od 10 hodin v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích pod vedením diecézního biskupa Mons. Jana Baxanta. Zváni jsou všichni účastníci synodálních skupin, aby při liturgickém zakončení poděkovali Bohu za místní synodální proces a také mohli dále pokračovat v synodalitě, která tímto liturgickým závěrem nekončí, ale jako trvalý stav bude pokračovat.

Po závěrečné modlitbě byli účastníci setkání pozváni na oběd do Biskupského pivovaru. Synodální atmosféra uchvátila přítomné natolik, že se jim ani nechtělo pospíchat po obědě domů a mnozí spolu s biskupem Janem setrvali až téměř do čtvrté hodiny odpolední.

Kéž se diecézní syntéza vydaří a synodální proces vydá hojné duchovní plody.

Diecézní team pro Synodu 2021-2023

Foto: Dominik Faustus

Diecézní setkání farních koordinátorů synodálního procesu

Synodální skupinky při setkání ve farnostech

Farnost Dlouhý Most

Farnost Litoměřice

Farnost Jablonné v Podještědí

Farnost Podbořany

Farnost Česká Lípa

Farnost Most

Litoměřická diecéze – jedno z center reemigrantů z Volyně

Pozdější předseda Sdružení Čechů z Volyně a četař v záloze Miroslav Šatava vypomáhá po reemigraci kolem roku 1947 bratrovi v zemědělství v Mlékojedech.

Foto: ze sbírky Národního muzea

V oblasti bývalé volyňské gubernie na území dnešní Ukrajiny se již od konce 60. let 19. století úspěšně rozrůstala početná česká komunita. V meziválečném období na tomto území, od roku 1921 rozděleném na polskou a sovětskou část, žilo téměř 40 000 etnických Čechů, kteří zde v průběhu času zažili rovněž mnoho náboženských změn. Většina emigrantů do této oblasti tehdejšího carského Ruska se hlásila ke katolickému náboženství, což přinášelo na novém území problémy. Podle ruských úředních výnosů bylo katolíkům na Volyni primárně kvůli střetům s místními polskými velkostatkáři zakázáno nakupovat půdu. Úřady se nejdříve spokojily s výkladem, že čeští imigranti jsou potomky husitů a náboženské pronásledování je přinutilo stát se katolíky. Díky zrušení carského výnosu o svobodě vyznání, velkým agitacím ve prospěch pravoslavní a stavbě prvních pravoslavných chrámů pro Čechy, přijala většina z nich toto vyznání. Revoluce pak opět poskytla náboženskou svobodu. Češi za vlastní prostředky vybudovali a udržovali na Volyni řadu budov patřících různým církvím, mimo pravoslavných také katolické, protestantské a baptistické církevní stavby. Mimo to se hojně zapojili také do pomoci židovskému obyvatelstvu za 2. světové války.

Čechy na Volyni postihly politické a ekonomické změny, i řada tragických událostí – při vypálení obce Český Malín nacisty zemřelo 400 lidí, desítky českých obětí přinesly i popravu za stalinského režimu ve 30. letech 20. století. Volyňští Češi se významně zapojili do československých legií za 1. světové války i do čs. brigády za 2. sv. války. Právě podíl volyňských Čechů na osvobození vlasti, zejména jejich statečnost v bojích a pokládání životů na východní frontě se staly důležitými argumenty podporujícími jejich návrat do historické vlasti. Již při jednáních v Košicích v roce 1945 se dostalo volyňským vojákům ujištění, že budou primárně usídlováni zvláště

do pohraničních chmelářských oblastí na Žatecku a Podbořansku. Mimo toho se vojáci, kteří přišli s tzv. Svobodovou armádou, hojně usídlovali rovněž na Litoměřicku a v několika moravských okresech.

Po válce se intenzivně řešila repatriace celé české komunity z volyňské oblasti. V dubnu 1946 se významní zástupci Čechů z Volyně setkali kvůli urychlení akce s prezidentem Edvardem Benešem. Příprava usídlování těchto reemigrantů nabyla intenzity v prosinci 1946, na počátku roku 1947 již přijížděly vlaky do Československa. Reemigranti se usídlovali v tehdejších pohraničních regionech, často obsazovali původní domovy odsunutých i zabitých sudetských Němců. Centrem reemigrace se staly oblasti dnešní litoměřické diecéze – nejvíce osob se usídlilo v podbořanském (6012), žateckém (5282) a litoměřickém (1896) okrese. Mimo toho volyňští Češi hojně přicházeli také například do chomutovského či kadaňského okresu či do jihozápadní části republiky.

Do Československa se vrátilo téměř 39 000 etnických Čechů a rychle se do něj integrovali. Někteří však na Volyni chtěli z různých důvodů zůstat, například kvůli zdravotnímu stavu některého člena rodiny nebo pokročilému věku. Další část emigrovat nemohla, například ženy vdané za Ukrajince. Ve volyňské oblasti tak ještě před pár týdny žily tisíce obyvatel s českými kořeny. Napadení Ukrajiny Ruskem a bombardování některých volyňských měst přimělo zejména některé z těchto mužů opět vzít do ruky zbraň a zapojit se do války a mnoho žen s dětmi uprchnout před válkou do bezpečnějších míst. Mnohé z nich přicházejí v dnešních dnech i do obcí v litoměřické diecézi, často za svými příbuznými nebo na základě nabídek pomoci krajanských spolků, dalších institucí i ochotných jednotlivců.

Mgr. Ondřej Štěpánek

Podrobnosti k opravě baziliky v Jablonném

Dne 12. září 2021 v 10:00 oznámil zvonek u sakristie poslední mši svatou v bazilice minor sv. Vavřince a svatě Zdislavy v Jablonném v Podještědí. Během následujících 14 dnů byly rozebrány a odevzdány k restaurování lavice, chórové lavice, kříž, vybavení sakristie, obrazy Klanění Tří králů a pastýřů a další drobný mobiliář. To vše tak, aby bylo staveniště připraveno pro předání zhotoviteli.

Staveniště bylo zhotoviteli předáno 30. září 2021. Kromě zástupců zhotovitele, kterým je firma Chládek a Tintěra, byli přítomni zástupci památkářů, architekt, stavební dozor, zástupci města a Libereckého kraje. Přítomni byli také rektor baziliky P. Pavel Mayer OP a P. Benedikt Mohelník OP, celkem asi 16-17 osob. Po požehnání staveniště provinciálem P. Lukášem Janem Fošumem OP došlo k podpisu dokumentů.

Obnova je financována převážně z evropských peněz, z programu IROP, a bude stát 56 340 569 Kč, přičemž dotace z evropských fondů činí 47 889 484 Kč. K tomu je nutno přičíst cca 3 miliony na nezpůsobilé výdaje a předpokládané vícepráce. Na projekt přispěl i stát (přibližně 5,6 mil. Kč), svými prostředky pomáhá také Liberecký kraj (900 000 Kč) a město Jablonné v Podještědí (200 000 Kč). Dominikáni také požádali o pomoc drobné dárců a příznivce baziliky. Podařilo se vybrat kolem 840 000 Kč, ještě zbývá sehnat necelých pět milionů korun. Dary na dorovnání rozdílů lze posílat na č. ú. 903503389/0800 s variabilním symbolem 777.

Dlouho očekávaná rekonstrukce baziliky nakonec začala se zpožděním kvůli administrativním těžkostem, redukcí projektu kvůli nižší dotaci a zvýšení cen stavebních prací. Bohužel se nepodařilo shromáždit původně plánovaných 130 mil. Kč. Proto se v maximální míře využije lešení postavené v interiéru baziliky. Lucerna ve špičce kupole je v dezolátním stavu. Dojde k obnově rozvodů elektroinstalace (ta původní je ještě z počátku 20. století), ozvučení, štuků, malby a štukatérské výzdoby. Snad bude obnoven i zamalovaný nápis v pásu po obvodě presbytáře. A v neposlední řadě bude vybudován i nový bezbariérový vstup do baziliky.

V exteriéru se budou restaurovat originální pěti pískovcových plastik z balustrády baziliky. Dále bude dokončena oprava krovy baziliky, která začala před deseti lety, nicméně krov zůstane v provizorní podobě, tak jak je od velkého požáru Jablonného r. 1788, dojde pouze k menším tesařským pracím. Beze změny zůstane i kamenná podlaha baziliky. Naopak opravou projdou hodiny ve věži.

V podzemí baziliky proběhne archeologický průzkum, bude zde vybudován nový vstup a vznikne zde navíc i nová expozice svatě Zdislavy, což byla jedna z podmínek pro udělení dotace. V plánu je i digitalizace památky včetně jejího zpřístupnění na internetu.

Během rekonstrukce je vstup do baziliky a jejího podzemí návštěvníkům uzavřen, ale stále lze navštívit expozici v klášteře. Mše svatá se během rekonstrukce slaví v klášteře ve Zdislavském sále (starý refektář) v obvyklé časy (Po – Pá: 17:00, So: 10:00, Ne: 07:30 a 10:00), vstup je přes ambity kláštera. Je zde i relikviář s lebkou svatě Zdislavy. Konec rekonstrukce je naplánován na podzim roku 2023. V případě, že se opravy v tomto termínu nestihnou, bude se muset dotace vracet.

I když bude celý rok 2022 bazilika zavřená, tak tradiční svatozdislavská pouť se bude konat v obvyklém termínu, tedy v poslední květnovou sobotu (28. 5. 2022).

Viktor Petr Houdek
Laické sdružení sv. Dominika
Jablonné v Podještědí

Medailové úspěchy žáků Biskupského gymnázia na SVK Nadace Orlen Unipetrol

Nadace ORLEN Unipetrol zařizuje Studentskou vědeckou konferenci (SVK), do které posílají výsledky svých výzkumů v oblasti polytechniky nadání středoškolských studentů z celé ČR. Odborná a hodnotící komise složená zejména z pedagogů VŠCHT a ČVUT pak vybírá ty nejlepší studentské práce, jejichž autoři jsou pak pozváni na finále SVK, kde bojují o medailová místa a zajímavá finanční ohodnocení.

Za Biskupské gymnázium, ZŠ a MŠ Bohosudov se SVK letos zúčastnili tři žáci: Matyáš Sehna z kvinty, Leona Flenerová a Kryštof František Tománek z oktávy.

Za obrovský úspěch považujeme už to, že dva z nich postoupili do celostátního finále, které se konalo v pátek 4. března v Litvínově v Univerzitním centru. Ještě větší radost a odměna za vynaložené úsilí na nás čekala v samotném finále, kde porota Kryštofovu práci na téma: „Rostlinný hormon auxin, jeho metabolismus a mezibuněčný transport“ vyhodnotila jako nejlepší a ocenila 1. místem. Ani Leona nezůstala nijak pozadu a obsadila se svou prací „Využití termografie ve veterinární medicíně“ krásné 3. místo.

Z Litvínova jsem tak odjížděla velmi šťastná a pyšná na to, že máme ve škole žáky, kteří se umí sebevzdělávat, reprezentovat, pracovat na sobě a navíc je to i baví. Je pak pro ně velkým přínosem, že se jim díky těmto akcím otevírá brána do světa výzkumu včetně případné spolupráce s VŠ.

Mgr. Věra Pavlátová, Ph.D.

Žáci bohosudovského Biskupského gymnázia odeslali materiální sbírku pro Ukrajinu

Studenti a pedagogové Biskupského gymnázia Bohosudov zorganizovali v posledních únorových dnech materiální sbírku pro válkou sužovanou Ukrajinu.

V pondělí 1. března 2022 společně zabalili všechny materiál, který byl nashromážděn jako humanitární pomoc Ukrajině. Jednalo se o neuvěřitelných 24 palet, které byly vyskladněny v tělocvičně. Děvčata ze 7. třídy a ze sekundy s Mgr. Wiednerovou, s paní asistentkou Fojtíkovou a Jitkou Kolářovou vše douklidila tak, že byla tělocvična použitelná hned od rána pro výuku tělocviku. Pod vedením bohosudovských pedagogů studenti ukázali, že jsou i ve svém věku schopni velkých činů, takže škola na ně může být jistě hrdá. Paní ředitelka Mgr. Bc. Jana Pucharová zároveň připomněla i další nedávné úspěchy, jako bylo městské kolo recitační soutěže, které škola pořádala. Mnoho recitátorů postoupilo do okresního kola. Během soutěže vystoupili dal-

ší žáci s hudebním doprovodným programem. Pozoruhodným počinem byly také tzv. „přijímačky nanečisto“, jejich vypracování, zadání a konzultace

10.06.22

Za dne at Hospodin dává svou milost celou

NOC

mu budu zpívat a chválit ho.

NOC KOSTELŮ

Přihlašte také váš kostel do projektu NOC KOSTELŮ

14. ročník Noci kostelů se bude konat v pátek 10. června 2022.

Přihlašování do projektu Noci kostelů bylo zahájeno 1. února 2022.

Zveme všechny kostely, kaple, modlitebny a sbory, jejichž církev je členem nebo přidruženým členem Ekumenické rady církví, aby se zapojily do projektu Noc kostelů.

Přihlášku posílá duchovní správce, nebo jím pověřená osoba, prostřednictvím webové stránky: www.nockostelu.cz

Pro zařazení vašeho objektu do tištěné programové brožury je potřeba poslat přihlášku nejlépe do 25. března 2022.

Loňská Noc kostelů v České republice zaznamenala více než 223 000 návštěvnických vstupů ve více než 1230 kostelech. V litoměřické diecézi se zúčastnilo 214 sakrálních objektů s 630 programy.

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Koordinátorka pro litoměřickou diecézi: M. Davidková, e-mail: nockostelu@dltm.cz

s žáky a jejich rodiči. Za to patří veliký dík pedagogům - češtinářům a matematikářům.

Závěrem paní ředitelka dodala: „Škola je neuvěřitelný organizmus, v němž každý má svůj prostor, svůj úkol i své poslání.“ Zbývá dodat známé latinské: „Non scholae, sed vitae discimus“ - „Neučíme se pro školu, ale pro život“.

redakce

Pomoc Ukrajině

Litoměřická diecéze se již od prvních dnů války na Ukrajině zaměřila na pomoc trpícím lidem. Pomoc spočívala nejprve ve sbírkách, a po příchodu uprchlíků z Ukrajiny také v poskytnutí přístřeší. Z větších ubytovacích prostor, které se nabízely, je využit především Diecézní dům kardinála Trochty v Litoměřicích a Klášter Hejnice, kde bylo možné umístit více osob. Další kapacity poskytly farnosti, pokud měly k dispozici nějaké ubytovací možnosti. Celkem se dá hovořit asi o 200 osobách ubytovaných přímo v zařízeních litoměřické diecéze. Dále je to významný počet osob, který našel přístřeší díky činnosti Charity. Jako příklad lze uvést Charitu Kadaň, která zajistila ubytování pro cca 100 osob. V litoměřické diecézi se nachází celkem čtrnáct Charit, které působí v různých městech severních Čech. Koordinace při ubytování uprchlíků je zajišťována ve spolupráci s městy.

V Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích našlo útočiště osm desítek uprchlíků, převážně žen s dětmi a do hejnického kláštera se dostalo šest desítek osob a dalších třicet osob tam dochází na stravu. Při pomoci se však nejedná pouze o přístřeší a základní materiální potřeby, ale záhy to znamená i řešení dalších praktických problémů. Patří mezi ně školní docházka dětí, lékařské ošetření, víza, registrace na pracovních úřadech apod. Při řešení těchto věcí napomáhají jak pracovníci litoměřické diecéze, tak i dobrovolníci.

V neděli 6. března 2022 od 19 hodin uspořádala Charita Litoměřice v litoměřickém kostele Všech svatých Benefiční koncert na podporu obyvatel Ukrajiny, kteří se před válkou uchýlili na území

Litoměřická diecéze pomáhá válečným uprchlíkům z Ukrajiny

České republiky a nyní jsou ubytováni přímo v regionu Litoměřice. Koncert provedl Ženský komorní sbor Cantica Bohemica Litoměřice pod vedením Dominiky Valeškové a Varhanní třída Michaely Fišerové, ZUŠ Litoměřice. Výtěžek benefičního koncertu činil téměř 20 tisíc korun.

V sobotu 12. března 2022 se v Diecézním domě konala koordináční schůzka, při níž se projednávalo velmi mnoho praktických otázek. Při pomoci uprchlíkům, jak je zřejmé, nestačí jen poslat peníze na charitativní účet, ale pokud je to možné, je dobré také pomoci s praktickými záležitostmi. Jsou to nejen úřady, které v tuto chvíli plní svou úlohu, ale najdou se i lidé, kteří jsou ochotni pomáhat. Jim patří díky!

V pondělí 14. března 2022 navštívil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant ukrajinské matky s dětmi, které jsou ubytovány v Diecézním domě v Litoměřicích.

Ženy často s dojetím vyjadřovaly díky za přijetí, které se jim v České republice i na litoměřickém biskupství dostalo. Některé zažily střelbu v blízkosti svých domovů na Ukrajině, jiné bombardování vlaků při útěku ze své vlasti. Vše se pak v jejich myšlenkách mísí s obavami o muže a další příbuzné, kteří v pásmu války zůstali.

redakce
Foto: Martin Davídek

VÝSTAVA

Ignác Arnož, podmokelský misionář v Africe Oblastní muzeum v Děčíně, výstava od 10. 2. do 15. 5. 2022

Podmokelský rodák, Ignác Arnož (původním jménem Zdeněk Sidonius, narozený roku 1855), je významnou postavou misionářského hnutí v oblasti Jižní Afriky, kam se dostal až po vysvěcení na kněze v Římě v roce 1910 a skoro desetiletém působení ve farnosti v Jablonci nad Nisou. Dlouhodobě se zde zajímal o činnost misijního společenství **Congregatio Missionarium de Mariannahill**, které působilo mimo jiné i v oblasti tehdejší Rhodesie. Když se v roce 1919 dozvěděl, že právě v této oblasti zemřel jeho krajan Ignátius Adalbert Krauspenhaar z Ústí nad Labem, rozhodl se přijmout jeho křestní jméno, vstoupit do kongregace a plně jej v řádu nahradit.

Záhy se stal pro své organizační schopnosti, přístup k místnímu obyvatelstvu a celkové koncepční myšlení jedním z nejschopnějších představitelů mariannahillských bratrů a tak byl řádem pověřen, aby se postaral v Německu o výchovu nových kněží, a posléze, v roce 1930, byl povolán zpět do Rhodesie. Převzal do správy bývalou jezuitskou misii v Bulawayo, v oblasti Matabelska, dnes Zimbabwe, která v celé oblasti patřila k největším a také nejnáročnějším. Pod jeho vedením zde mariannahillští bratři rozšířili svou činnost, jak pastorační, tak vzdělávací. V listopadu 1932 byl zde Ignác Arnož ustanoven bulawayským prefektem a na biskupa pro **Apoštolský vikariát**, na který byla povýšena původní misie v Bulawayo, byl vysvěcen 30. května 1937 v litoměřické diecézi, ze které pocházel. Během svěcení také navázal nová přátelství. Velmi si vážil biskupa Antonína Webera a řady katolických kněží, kteří usilovali o smír v Sudetech.

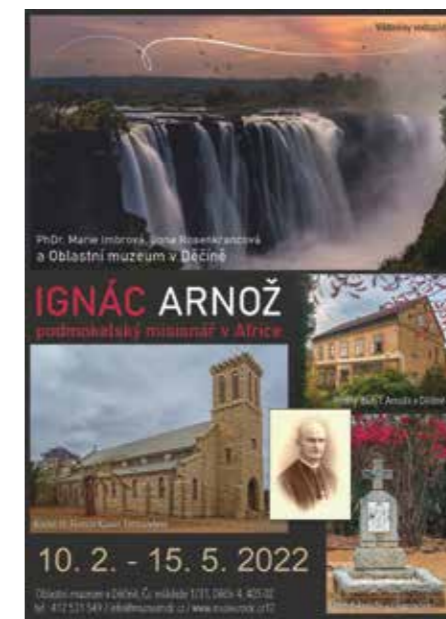
Se svou vlastní komunikoval biskup Arnož i po druhé světové válce, ovšem až do své smrti aktivně žil a pracoval pouze v Bulawayo, kde po sobě zanechal mimořádný odkaz.

V Rhodesii (dnes Zimbabwe) byl také v roce 1950 na své přání pohřben, a to v Empandeni, jeho hrob je označen a znám.

Jeho pozůstalost není celistvá a není ani dostatečně zpracována, neboť část pramenů k jeho dětství a mládí

se nedochovala, byť matriční zápisy o narození a místě pobytu jeho rodiny jsou známy. Nicméně rozvoj jemu svěcené mise, pravidelné zprávy do ústředí marinhillských misionářů a novinové zprávy z tehdejší Rhodesie umožňují rekonstruovat jeho profesní kariéru i dosah jeho působení v nelehkých podmínkách.

Soubor informací, fotografií i dokumentů, které v průběhu tří let pro Oblastní muzeum v Děčíně shromáždila afrikanistka PhDr. Marie Imbrová, již umožnily vydat první všeobecně poznávací publikaci o Arnožově působení v kulturně odlišném prostředí Jižní Afriky. Současně byla realizována a v těchto dnech zpřístupněna výstava v prostorách muzea.

Vzhledem k tomu, že je výstava určena široké veřejnosti, je obohacena o africké reálie z cestopisů Emila Holuba a o ukázky keramiky a košíkářství místních etnik.

Mimořádnou výpovědní hodnotu mají autentické fotografie z návštěvy hrobu Ignáce Arnože v Empandeni ze září 2021, kterou zdokumentovala fotografka muzea Ilona Rosenkrancová. Ta je také autorkou zdařilé série fotografií přírodních scenérií a divokých zvířat z oblasti Viktoriinych vodopádů, které celou výstavu vhodně doplňují.

Zdroj: Oblastní muzeum v Děčíně

RECENZE KNIHY

Přichovická křižovatka Miroslav Šimáček

Kniha Přichovická křižovatka od kanovníka Miroslava Šimáčka s podtitulem „O Boží prozřetelnosti v životě jednoho kněze“ od nakladatelství Triton zachycuje vzpomínky na konkrétní osobnosti, klíčové momenty a linie událostí v životě autora. Tyto životní situace umožnily vznik a existenci nejen přichovické Křižovatky, ale také dalších center života mládeže, a zejména Sekce pro mládež při České biskupské konferenci.

Text je samozřejmě doplněn řadou fotografií a svědectvími lidí, kteří na přichovickou faru přijížděli už v osmdesátých letech 20. století a vracejí se tam dodnes. Text otce „Mirka“ je ryze osobní, psaný s odstupem dvaceti let od doby, kdy působil v Přichovicích, a tak se jedná o dílo již vyzrálé a prošlé reflexí, ale zároveň také stále živé. Bylo vydáno na naléhání přátel u příležitosti 70. narozenin autora a při oslavě jeho 45. výročí od kněžského svěcení. Vzpomínky mnohých mohou být tak oživeny a zároveň při tomto ohlednutí se otevírá cesta k budoucnosti, která je v nových generacích křesťanů, kteří tak mohou být inspirováni a zároveň mít touhu po nových osobních zážitcích na tajemné cestě víry v Krista i poznávání jeho církve. Nejedná se tedy o dílo uzavřené, ale text vedoucí přes most času do budoucí reality, která je v Božích rukách.

Martin Davídek

Vydáno: Nakladatelství Triton v roce 2021
Počet stran: 272
K dostání na Arciděkanství v Ústí nad Labem
www.tridistri.cz/prichovickakrizovatka

Český obrozenec, spisovatel, překladatel a „libušský jemnostpán“ Antonín Marek patří mezi nejznámější představitele českého katolického duchovenstva v 19. století. Tento turnovský rodák a absolvent litoměřického kněžského semináře byl farářem v Libuni neuvěřitelných 53 let (1823–1876). Z funkce vikáře turnovského vikariátu také zásadně ovlivňoval zvyšování kvality tehdejšího regionálního školství i pedagogického sboru a v roce 1850 byl jmenován čestným kanovníkem litoměřické katedrální kapituly. Ve svých 91 letech odešel na odpočinek do Prahy, kde zemřel 15. února 1877, tedy před 145 lety.

O 15 let později, konkrétně 16. února 1892, tedy před 130 lety, se v Bližejově u Horšovského Týna narodil budoucí litoměřický kanovník Georg Zischek. Do severních Čech ho zavedl od konce 19. století patrný zásadní úbytek kněží německé národnosti v litoměřické diecézi. Po teologických studiích v Litoměřicích a Římě působil jako kaplan na několika místech litoměřické diecéze (Mojžíř, Ústí nad Labem, Svádov, Bilina), později se stal farářem v Kytlicích a poté děkanem v Zákupcích. V roce 1933 byl jmenován I. königseggianským kanovníkem litoměřické katedrální kapituly. V této funkci pak pomáhal biskupu Weberovi se správou diecéze (mj. jako horlivý propagátor misí) až do svého nuceného odchodu z Československa dne 2. května 1946. Následně byl inkardinován do eichstättské diecéze, kde působil v pastorační odsunutého obyvatelstva a i nadále udržoval kontakt s litoměřickou diecézí, a to až do své smrti 14. září 1979.

Před 110 lety, konkrétně 10. března 1912, se ve Štěpánovicích u Opavy narodil Josef Buchta. Po kněžském svěcení působil v pastorační olomoucké arcidiecézi, přičemž od roku 1945 se profiloval jako „vlastenecký“ kněz, což bylo podtrženo i jeho vstupem do KSČ. Z těchto důvodů byl v roce 1950 jmenován generálním vikářem českobudějovické diecéze, již po internaci biskupa Hloucha řídil jako kapitulní vikář. Na tento post však nestačil a zapletl se do mnoha, mj. finančních problémů, které chtěl v roce 1953 řešit emigrací – byl ovšem zadržen a uvězněn. Po propuštění mu bylo umožněno působit v litoměřické diecézi, kde se stal administrátorem v Dolním Bousově a okolních farnostech, které spravoval až do počátku roku 1999; zemřel 9. ledna 2000.

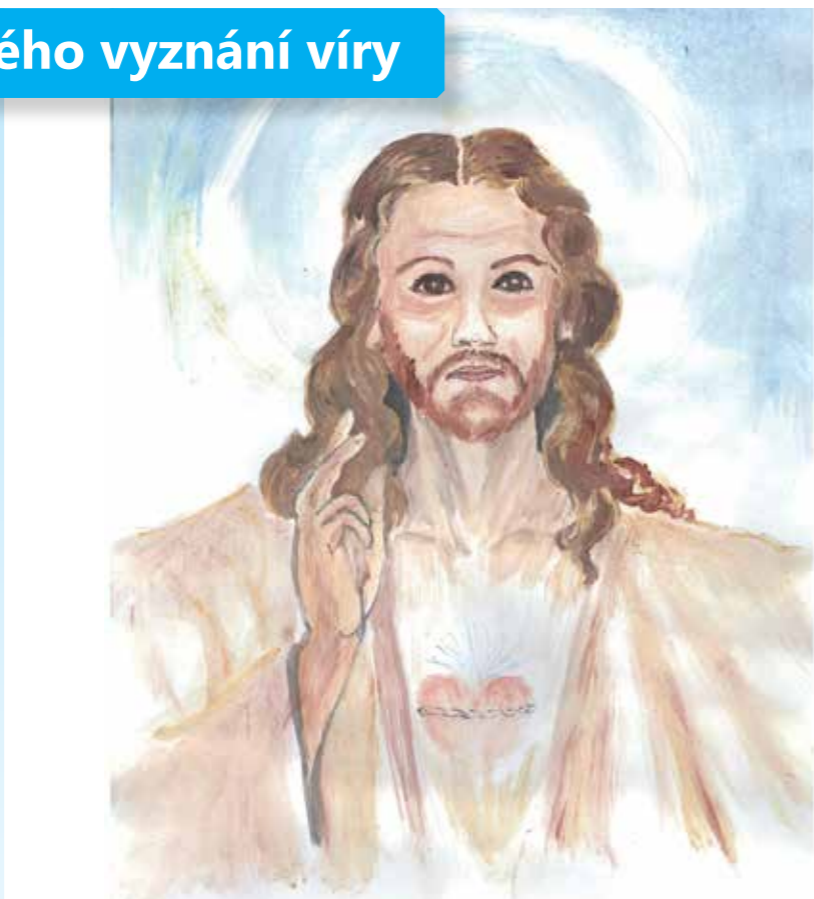
Anton Grohmann nepatří mezi známé duchovní litoměřické diecéze. Jedná se však o jednu z mnoha kněžských obětí nacistické okupace naší země. Tento rodák z Janovky na Šluknovsku, kde spatřil světlo světa před 135 lety, konkrétně 18. března 1887, působil jako kněz na mnoha místech naší diecéze (Hrušovany, Zákupy, Nebočady, Chomutov), nejdéle pak jako farář v Hořtce (1918–1939), odkud odešel do Prackovic. Zde byl 23. června 1940 zatčen gestapem kvůli obsahu svých kázání, v nichž mj. kritizoval nacistický režim, že nesvětí neděle, a byl odsouzen k několikaletému žaláři. Následkům věznění pak podlehl 15. ledna 1944.

František Vlček (1903–1989) je znám především jako spolupracovník Štěpána Trochty na počátku jeho episkopátu. Jeho životní osudy jsou však daleko pestřejší. Po římských studiích působil tento rodák z Bělé u Turnova jako kaplan ve Veleibech či Libochovicích, v roce 1934 se stal farářem v Krmsku. K 1. lednu 1944 byl jmenován generálním vikářem protektorátní části litoměřické diecéze, jímž zůstal až do poloviny června následujícího roku. Poté, co se v březnu 1947 stal po rezignaci biskupa Webera apoštolským administrátorem litoměřické diecéze pražský arcibiskup Josef Beran, ustanovil jako svého generálního vikáře 22. března 1947, tedy před 75 lety, opět Františka Vlčka, který pak v tomto úřadu zůstal i po jmenování Štěpána Trochty litoměřickým biskupem. Funkce se byl nucen vzdát pod státním tlakem až v roce 1950, kdy byl jmenován administrátorem v Rovensku pod Troskami. Tam byl také v lednu 1953 zatčen a následně spolu se svým biskupem a dalšími osobami odsouzen k mnohaletému žaláři. Propuštěn byl v roce 1960, ovšem státní souhlas k působení v duchovní správě již neobdržel. Mgr. Martin Barus

Příběhy apoštolského vyznání víry

Slovo „Kristus“ bývá chápáno jako jakési „příjmení“ Ježíšovo. Toto slovo je však řeckým překladem hebrejského „mašiach“, tedy „mesiaš“, což znamená „pomazaný“, a přeneseně potom rozhodující postavu dějin lidstva. Mesiaš je biblicky chápán jako zachránce Božího lidu, jako Boží pověřenec k ustanovení plné Boží vlády na zemi, jako panovník Božího království.

Plný rozměr označení „Mesiaš“ je v Bibli nesmírně obsáhlý, kdybychom se mu chtěli důkladněji věnovat, museli bychom tomu vyhradit více článků našeho rozsahu, pokusme se proto vybrat jako základ objasnění tohoto označení jedno biblické místo, které tak trochu vyjadřuje podstatné známky poslání Mesiaše. Jedno z nejvýraznějších míst popisu skutků, vlastností, díla Mesiaše, nalézáme v biblickém pohledu na perského krále Kýra. Píše se o něm v proroku Izaiášovi ve 41. a 45. kapitole. Nejprve jeho mesiašské vyvolení: „Vzbudil jsem muže od severu a přišel od východu slunce. Vzáývá mé jméno. Přichází! Knížata jsou jako hlína, on jako hrnčič, jenž šlape jíl.“ ... Dále přijímá pověření Hospodina zachránit Boží lid: „*Toto praví Hospodin, Svatý Izraele, jeho tvůrce: „Ptejte se mne na ty věci, které přijdou! Ohledně mých synů, díla mých rukou, budete mi něco přikazovat? Zemi jsem učinil já a člověka na ní jsem stvořil. Já jsem vlastním rukama roztáhl nebesa a veškerému jejímu zástupu jsem vydal příkazy. Já jsem jej vzbudil ke spravedlnosti a napřímím všechny jeho cesty. On zbuduje moje město, propustí mé přesídlece bez placení, bez úplatku,“ ... Kýros dále bude v Božím jménu soudit pyšné, bezbožné říše a odejme jim nespravedlivě zneužívanou moc a vládu (viz Babylónská říše: *Sestup a sed' v prachu, panno, dcero babylónská! Sed' na zemi, připravena o trůn, ... Už nikdy tě nenazvou paní královských říší. ... Proto slyš teď toto, požitkářko, jež trůníš v bezpečí a v srdci si**

VĚŘÍM V KRISTA

namlouváš: „Nade mne už není. Já nebudu sedět jako vdova, nepoznám, co je to ztratit děti.“ Dolehne na tebe obojí naráz, v jediném dni, bezdětnost i vdovství;...). Mesiašskému Kýrovi je Hospodinem předána vláda nad národy: *Toto praví Hospodin o svém pomazaném („mesiaš“), o Kýrovi: „Já jsem ho uchopil za pravici, pošlapu před ním pronárody, rozvážu opasky na bedrech králů, zotevirám před ním vrata, brány už nebudou zavírány. Já půjdu před tebou, vyrovnám nerovnosti, rozrazím bronzová vrata, železné závory zlomím. Tobě dám poklady v temnotě skryté i sklady nejtajnější a poznáš, že já jsem Hospodin, který tě volá jménem, Bůh Izraele.“* Nakonec: *ve všech činech mesiašského krále Kýra jedná samotný Hospodin: „...Zavolal jsem tě tvým jménem; dal jsem ti čestné jméno, ač jsi mě neznal. ... Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal, aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není. ... Já, Hospodin, konám všechny tyto věci.“*

Všech těchto pět poznávacích znamení mesiaše se dá, především však ve vnitřním, duchovním rozměru, vztáhnout na Ježíše.

Ježíš je vyvolen Bohem, jeho Otcem, k poslání Mesiaše. Když nazaretskou dívku Marii navštíví nebeský posel Gabriel s Božím poselstvím, že se Božím zázrakem stane matkou, zvěstuje jí poslání i identitu jejího zázračně počatého syna: *„Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“* Když Ježíš přijetím Janova křtu vychází ze skrytosti Nazareta a vstupuje do veřejného působení, otevírá se nebe, na Ježíše sestupuje v podobě holubice Duch Boží a ozývá se nebeský hlas Boha Otce: *„Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“* Na počátku Ježíšovy cesty do Jeruzaléma na velikonoční svátky, při kterých Ježíš naplňuje své vykupitelské dílo, se opět z nebe

ozývá při proměnění na hoře Boží hlas: *„To je můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil, toho poslouchajte.“*

Ježíš je dále v evangeliu vykreslen a objasněn jako zachránce Božího lidu. Každý, kdo v Něho uvěří, se stává součástí Božího lidu, a jako na takového se na něj vztahuje Ježíšovo vykupitelské dílo. Ježíš svým učením a důsledným příkladem, že podle tohoto učení sám dokonale žije, vychovává přijímající posluchače k postojům a jednání, které je směřované, smysluplné a naplňující niterným radostným pokojem. Svým křížem na sebe bere hříchy všech lidí a svou odpouštějící láskou je zbavuje smrtící síly, léčí ničivé následky hříchu. Svým vzkříšením vítězí nad smrtí a zbavuje ji „konečného slova“ nad životem. V tomto smyslu je Ježíš zachránce života člověka, kterého osvobozuje od strachu ze zla a ze smrti.

Ježíš jako Mesiaš soudí národy, soudí celý lidský svět. Toto je však potřeba správně chápat. Jak dobře víme, Ježíš o sobě prohlašuje, že nepřišel, aby svět soudil, ale aby ho zachránil. Jeho soud nad světem tkví v tom, že kdo nepřijme Ježíšovu osobu, ten se sám odsoudí, neboť bez přijetí Ježíšovy záchrany je člověk nutně „pohlčen“ hříchem a smrtí. Sám si v těchto dvou oblastech záchranu zjednat nemůže. Jedině důvěrné a pokorné odevzdání se do Ježíšovy péče může člověka naplnit svobodným a šťastným životem. V pohledu na všeobecnou vládu mesiašského krále Ježíše nade všemi národy, nad celým lidstvem, je zcela evidentní, že se jedná ne o vládu politickou, ale o vládu ve vnitřním světě člověka, o vládu duchovní. Ježíš říká Pilátovi: *„Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud. ... Ty sám říkáš, že*

jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Když potom vzkříšený Ježíš jako zmrtvýchvstalý Pán odchází z tohoto světa do nebe ke svému božskému Otcovi, dává svým učedníkům ujištění: *„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“* Vláda Mesiaše Ježíše tedy nastává plně teprve tehdy, když mu člověk svobodně a ochotně otevře své nitro, své srdce.

A nakonec skutečnost, že ve všem jednání Mesiaše jedná samotný Bůh, je evidentně zjevná nejen z Ježíšových slov, za jejichž pravdivost je připraven zemřít, ale samozřejmě též ze všech jeho postojů a skutků. Když se Ježíš snaží přesvědčit své protivníky o svém mesiašském poslání, říká jim: *„Teprve až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to, a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec. Ten, který mě poslal, je se mnou; nenechal mě samotného, neboť stále dělám, co se líbí jemu. ... Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi! Jestliže je však činím a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste jednou provždy pochopili, že Otec je ve mně a já v Otcovi.“*

Můžeme shrnout: „Ježíš je Kristus, Mesiaš.“ Víra v Něho se odvíjí především od víry v Jeho božství, nicméně Jeho mesiašské poslání, vykupitelské, člověka zachraňující dílo, je podstatnou součástí Jeho pozemského života.

R.D. Mgr. Jiří Voleský

Obrázek nakreslila paní Jarmila Jakubcová z Dolního Bousova.

Diecézní charita Litoměřice v Tříkrálové sbírce zaznamenala historický výsledek 3.094.118 Kč

Po loňské nucené přestávce z důvodu pandemie mohli tříkráloví koledníci opět vyjít do ulic. Velký úspěch zaznamenala Diecézní charita Litoměřice, která poprvé v historii překonala půlmilionový milník. V kasičkách bylo 502.998 Kč, a pokud k tomu přičtete 22.373 Kč, kterými dárči přispěli bezhotovostním způsobem, tak **Diecézní charita Litoměřice vykoledovala 525.371 Kč.**

„S velkou vděčností a pokorou děkujeme všem dárcům, koledníkům, dobrovolníkům i zaměstnancům, kteří se do sbírky zapojili. Výnos ze sbírky naší Charity je nad očekávání. Velmi si vážíme toho, že nám lidé zachovali přízeň i v této těžké době,“ říká ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kavková.

Celkový výtěžek Tříkrálové sbírky v litoměřické diecézi je 3.094.118 Kč. Výsledek v celé republice předčil všechna očekávání a překonal rekord

z minulých let. Díky štědrosti dárců se na sbírkovém kontě shromáždilo neuvěřitelných **138.356.469 Kč.**

Covid významně ovlivnil i letošní průběh sbírky. „Z důvodu onemocnění, karantény koledníků či vedoucích skupinek jsme do některých obcí nemohli zavítat a lidem požehnat. Mnohdy jsme se informace o izolaci dobrovolníků dozvěděli jen den předem a museli tak improvizovat. S výsledkem a průběhem jsem však velmi spokojená,“ přibližuje proces koordinátorka Tříkrálové sbírky v litoměřické diecézi Veronika Křištofová.

Výtěžek z Tříkrálové sbírky v litoměřické diecézi bude použit na podporu dětí, sociálně slabých rodin, seniorů, na provoz a rozvoj domácí hospicové péče, na obstarání materiální pomoci osobám v hmotné nouzi nebo zajištění nového bydlení pro oběti domácího násilí.

DCH Litoměřice

Srbská Kamenice

245.279 Kč

„Děkuji všem, kteří se zúčastnili letošní Tříkrálové sbírky, zvláště dětem a mládeži, jejich doprovodem z řad dospělých, vedení obcí a také a především dárcům, kteří ochotně přispěli do pokladniček. Letošní finální částka byla rekordní, tolik financí jsme ještě nikdy nevybrali.“ poděkoval Mgr. Marcel Hrubý, administrátor farnosti Srbská Kamenice.

Litoměřice

Foto: Marcel Hrubý

Lovosice

Foto: Ladislav Nádvořník

Ve čtvrtek 6. ledna 2022 se od 17 hodin konal v kostele sv. Václava v Lovosicích Tříkrálový koncert, který pořádala Charita Lovosice. Vystoupil na něm sbor Gymnázium Lovosice Tutti Pazzi pod vedením Bc. Jozefíny Štěpánové, DiS a sbor ZŠ Sady pionýrů Lovosice Kořata a koťátka, který vedou Mgr. Andrea Červenková, Mgr. Lucie Haklová a Mgr. Jiřka Hellerová. Vybrané dobrovolné vstupné v rámci Tříkrálové sbírky bude použito na podporu dětí a jejich aktivit ze sociální služby Panny Marie Pomocné s dětmi a mládeží.

Litoměřice

Foto: Dominik Faustus

V pátek 14. ledna 2022 v 17 hodin se u příležitosti ukončení Tříkrálové sbírky 2022 ve společenském sále Domova na Dómském pahorku, provozovaném Farní charitou Litoměřice, konal 7. Tříkrálový koncert. Jako výraz poděkování za úspěšnou sbírku zde se svým hudebním programem vystoupili žáci Základní umělecké školy Litoměřice se svými učiteli. Akce byla realizována pod záštitou litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta, starosty města Litoměřice pana Mgr. Ladislava Chlupáče v zastoupení místostarostou Lukášem Wünschem a ředitelky ZUŠ Mgr. Dominiky Valeškové. Kromě nich se večera také zúčastnili další vzácní hosté, jako prezident Diecézní charity a děkan litoměřické farnosti P. Józef Szeliga, ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kafková, ředitelka Farní charity Litoměřice Mgr. Karolína Wankovská, generální vikář litoměřické diecéze Mons. Martin Davídek, a další. Velký dík a hojnost Božího požehnání patří šikovným a talentovaným dětským účinkujícím, organizátorům a všem štědrým dárcům Tříkrálové sbírky.

Foto: Dominik Faustus

www.trikralovasbirka.cz

Charita Litoměřice pomáhá Ukrajině

V Litoměřicích začalo fungovat koordinační centrum pro uprchlíky

V Litoměřicích ve středu 9. března 2022 v bývalé ubytovně města v Želeticích začalo fungovat koordinační centrum pro ukrajinské občany prchající před válkou. Stalo se kontaktním poradenským místem schopným pomoci lidem s registrací, vyřizováním úředních záležitostí, poskytnutím krizového potravinového balíčku, materiální pomoci, ubytováním, tlumočením, k dispozici bude i služba psychologa apod.

Kapacita strategických objektů vyčleněných pro zvládnutí uprchlické krize je v Litoměřicích téměř vyčerpána. Zaplněno bylo 80 lůžek v bývalé vojenské ubytovně v Dykové ulici, maximum se blíží kapacita hostelu sv. Štěpána. Velmi rychle bude zaplněno i dvacet lůžek v Želeticích. „Na dnešek jsem do hradu pozval starosty 39 obcí spadajících pod Litoměřice jako obec s rozšířenou působností. Budu se jich kromě jiného ptát, jaké mají ve svých obcích možnosti s ubytováním i oni,“ informoval starosta Ladislav Chlupáč.

Uvedeno do provozu bylo za obrovského nasazení pracovníků litoměřické charity, majetkového a sociálního odboru městského úřadu, Technických služeb města a dalších spolupracovníků. „Měli na to jen několik málo dní a velmi si cením toho, v jaké časové tísně a hlavně s jakým výsledkem dokázali vše zvládnout,“ nešetřil slovy chvály starosta Ladislav Chlupáč, který jako velitel krizového štábu města včera kontroloval stav připravenosti.

Kromě kanceláře, která nabídne potřebný poradenský a informační servis, je připraveno dvacet lůžek v jednoduše, ale pěkně zařízených pokojích, v nichž nechybí ani hračky a postýlky. „Nábytek jsme z velké části pořídili díky finanční pomoci města, zbytek tvoří humanitární dary,“ informovala ředitelka Charity Litoměřice Karolína Wankovská. Podle ní jsou stále potřeba trvanlivé potraviny a hygienické prostředky. „Hodily by se ale i malé televize se set top boxy, protože lidé určitě uvítají, budou-li moci sledovat dění doma na Ukrajině,“ dodala ředitelka Wankovská.

Vzhledem k tomu, že nikdo neví, jak dlouho bude válečný konflikt na Ukrajině trvat, připravuje město Litoměřice podmínky nejen pro okamžitou, ale i dlouhodobou pomoc ukrajinským občanům. „Jsme již v tuto chvíli připraveni v Základní škole U Stadionu zajistit jazykové kurzy pro děti i dospělé, v případě potřeby, která ještě nenastala, dokážeme umístit děti jak do mateřské, tak i základní školy a nabídnout jim i volnočasové aktivity,“ uvedla vedoucí odboru školství, kultury, sportu a památkové péče městského úřadu Andrea Křížová. Každodenní volnočasové aktivity pro maminky s dětmi nabízí například i Diakonie Českobratrské církve evangelické v Čajovně Hóra, kde vzniká komunitní centrum.

Zdroj informací: aktuality města Litoměřice

Bližší informace najdete na webu:

litomerice.cz/litomericepomahaji

nasiukrajinci.cz

**Josef Hrdlička
Cestou od srdce k srdci**

Josef Hrdlička mluví o duchovních výzvách naší doby a zároveň skládá úcty ze všeho důležitého, čím se od svého mládí dosud zabýval. Zasnívají zde pozoruhodné impulsy a povzbuzení k mnoha duchovním, kulturním, církevním i společenským otázkám. Je Bůh opravdu středem našeho života? O čem pochybují věřící a o čem ateisté? V čem spočívají výzvy pocovidové doby? Jaké spirituální potřeby mají lidé ve městech a jaké na venkově, v Čechách a na Moravě? Je umění darem Ducha Svatého? V jakém smyslu hrozí duchovnímu životu vyhoření? V čem se odvažujeme plout proti proudu? A věříme upřímně Bohu, že použije k dobrému i sebemenší projev naší lásky? Interview poutavě mapuje rovněž Hrdličkovu působení literární, překladatelské, církevní liturgické a hudebně pastorační. Vychází u příležitosti jeho 80. narozenin.

brožovaná, 164 stran, 249 Kč

**Aleš Opatrný
Křest**

Drbná příručka z pera známého kněze Aleše Opatrného pomůže rodičům a kmostrům představit si, co znamená křest dítěte pro jeho život a jeho vztahy. Seznamujeme se s tím, co si od křtu lze slíbit, co čeká na rodiče a přítomné při obřadu křtu a co je třeba zařídit, abychom se vyhnuli zbytečnému stresu. Křest je základem pro jedinečný vztah Boha k člověku a člověka k Bohu. Tato publikace poodhaluje smysl křtu a vlídně k němu zve. Nenařazuje osobní setkání rodičů s křtícím knězem či jáhnem, ale jejich přípravu určitě usnadní.

brožovaná, 14 stran, 85 Kč

Knihy života

Knihy života Terezie z Avily je jedním z nejkrásnějších svědectví o lásce Boží a lidské touze po Boží blízkosti. Terezie v ní popisuje svou vnitřní duchovní zkušenost – vášnivě hledání Boha i cestu modlitby, na kterou se vydala. I když od sepsání Knihy života uplynulo pět století, je dodnes inspirativní svým smyslem pro realitu a intimním vztahem ke Kristu. Karmelitánské nakladatelství vydává slavnou autobiografii v novém, úplném vydání a s úvodní studií karmelitána P. Pavla Poly.

vázaná, 466 stran, 549 Kč

■ **Poutní slavnost ze Zvěstování Páně, Litoměřice, 26. března 2022**
Kostel Zvěstování Panny Marie, od 10.30 hodin. 10.30 hodin - Poutní mše svatá, celebruje Mons. Martin Davídek, koncelebruje děkan farnosti Všech svatých P. Józef Szeliga, 13.30 hodin - Zpívání z kresby, Chránový sbor sv. Gotharda interpretuje kresby - Kancionály Petra Štěpána, 16.30 hodin - Slavnostní koncert souboru vokální hudby Madrigalion Praha. Výtěžek bude použit ve prospěch projektu Revitalizace kostela Zvěstování Panny Marie v Litoměřicích. S poutním obrázkem vstup do Diecézního muzea v Litoměřicích zdarma.

■ **Nešpory v katedrále, Litoměřice, každou neděli od 17.00 hodin**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

■ **Nikodémova noc, Raspenava, 1. dubna 2022**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. Nikodémova noc je především setkáním s Ježíšem v eucharistii - tehdy totiž můžeme dostat odpovědi i na to, co se zdá být temné v našem životě, jako Nikodém, který v noci přišel za Ježíšem, aby se ho zeptal (srov. Jan 3,1-21).
www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz

■ **Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 1. dubna 2022**
Klásterský kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin. Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 19.30 hodin modlitba růžence, ve 20.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.

■ **Květná neděle, 10. dubna 2022**

■ **Koncert, Nový Bor, 11. dubna 2022**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin.
Joseph Haydn: Sedm posledních slov Vykupitelových na kříži, op. 51, účinkuje Pražáckovo kvarteto.

■ **Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. dubna 2022**
Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12. Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de

■ **Zelený čtvrtek - Missa chrismatis, 14. dubna 2022**

■ **Velký pátek, 15. dubna 2022**

■ **Bílá sobota, 16. dubna 2022**

■ **Zmrtvýchvstání Páně, 17. dubna 2022**

■ **Koncert, Lovosice, 21. dubna**
Kostel sv. Václava, 17.30 hodin. Velikonoční koncert pro Charitu Lovosice. Účinkují dětské sbory Koťata a Koťátka, sbor lovosického gymnázia Tutti Pazzi a Lovosický chránový sbor.

(Změna programu vyhrazena)

Celostátní setkání mládeže 2022 v Hradci Králové

Už jste zaslechli, že toto léto proběhne **celostátní setkání mládeže**, které se koná jednou za pět let? Zveme všechny mladé ve věku 14-26 let na setkání, které proběhne letos v **Hradci Králové od 9. do 14. 8. 2022**. Setkají se mladí lidé z celé České republiky, aby společně zažili příjemné chvíle spolu i s Bohem. Pokud někoho takového znáš, povzbuď své přátele, známé, děti či vnoučata, aby měli možnost tuto akci s mladými také zažít. Kulturně duchovní program se bude skládat například z koncertů, mší svatých, zajímavých témat z přednášek, o kterých bude možné následně diskutovat. Letošním motem je „**Vstaň, udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl!**“. Neboj se a mluv o setkání s lidmi kolem sebe, aby mohli také prožít srandu i duchovní obohacení na setkání v Hradce Králové.

Více informací na webu:
celostatnisetkanimladeze.cz

Společensví z Křešic u Litoměřic

spolu s místním duchovním správcem **P. Jaroslavem Střížem** zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánský laděný modlitební program, na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají **každou sobotu od 19.30 hod. do ranních hodin** v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

Pravidelné sobotní celonoční adorace

Národní pochod pro život

Praha / sobota / 30. 4. 2022

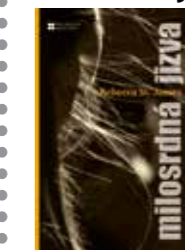
Manifestace pro všechny, kdo věří, že každé počaté dítě by mělo dostat šanci

11:00 Pražský hrad – mše svatá v katedrále
13:00 Klárov – doprovodný program a občerstvení
14:30 Pochod pro život centrem Prahy na Václavské náměstí

pochodprozivot.cz

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

**Rebecca St. James – Nancy Rue
Milosrdná jizva**

Kniha oslovuje především mladé čtenáře, kteří se potýkají se zraněností v oblasti sebezpečnosti a vztahů. Má potenciál stát se „povinnou četbou“ pro všechny, jimž na mladých lidech s problémy záleží a snaží se je podpořit, ať už jde o rodiče, učitele, kamarády, psychology nebo sociální pracovníky.

brožovaná, 396 s., 399 Kč

**Roberto Morgese
Záhadný diamant**

Desetiletý Kito z Konga pracuje do úmoru v dole, kde se těží vzácná surovina, ze které se vyrábějí malé elektronické součástky, zejména do mobilů a notebooků. Když jednoho dne dojde k závalu, běží zpátky vyprostit svého mladšího bratra... a najde opravdický diamant! Napínavý příběh je sice vymyšlený, ale v mnohém pravdivý – vychází z reálných životních podmínek milionů dětí v Africe i jinde.

brožovaná, 176 s., 239 Kč

**Tonino Lasconi
Já se taky zpovídám**

Autor nabízí čtenářům text, který jim pomůže pochopit pravý význam svátosti smíření a připravit se na ni jako na důležité setkání s Ježíšem Kristem. Kniha přináší podněty i pro katechety a rodiče dětí.

brožovaná, 96 s., 159 Kč

**Michal Zamkovský
Sedm kroků k dobré zpovědi**

Kniha není jen zpovědním zrcadlem či seznamem hříchů, jichž se dopouštíme, ale především praktickým pomocníkem, jakousi „duchovní mapou“, která nám ukazuje, jak se vrátit zpět k milosrdnému Otci. Průvodcem na této cestě je známý slovenský redemptorista Michal Zamkovský.

brožovaná, 72 s., 125 Kč

**Grzegorz Ryś
Skandál milosrdenství**

Autor je vynikající znalec Božího slova i lidských srdcí, jeho texty i kázání působí jako živá voda. Není divu, že v Polsku oslovují tisíce lidí. „Milosrdenství je velkým Božím tajemstvím a v očích lidí obrovským skandálem... Neklade si podmínky, nezná žádné hranice. Dává se zdarma.“

brožovaná, 168 s., 249 Kč

Místní společnost Koruny České Vás zve na
slavnostní mši svatou ke 100. výročí úmrtí
Blažoslaveného Karla I.

v Zákupech v kostele sv. Fabiána a Šebestiána
v pátek 1. dubna 2022 v 17 hodin.

Slavnostní mše bude sloužena generálním vikářem
Mons. Martinem Davidkem za přítomnosti
zákupského děkana R.D. Grzegorza Jacka
Wolanského.

Po mši svaté bude na zámku v Zákupech požehnan
obraz bl. Karla určený pro zámeckou kapli.

Severočeská galerie výtvarného umění
v Litoměřicích &
Římskokatolická farnost - děkanství
u Všech svatých Litoměřice

Poutní slavnost
ke svátku Zvěstování Páně

Kostel Zvěstování Panny Marie
Jezuitská ulice
Litoměřice

celebruje **Mons. Martin Davídek**,
generální vikář litoměřické diecéze,
koncelebruje děkan farnosti
Všech svatých **P. Józef Szeliga**

26. března 2022
Od 10.30 hod.

Boží dotek

Duchovní cvičení nejen
pro charitní pracovníky

Příchovice
4. – 8. dubna 2022

Čas v tichu
Meditace s přemyslením
Chůze
Duchovní doprovázení

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

Oblastní charita Dvůr Králové pro
vás spolu se sestrami z Kongregace
Matky božího Milosrdenství připravila
duchovní obnovu.

Datum konání:
pondělí 4. dubna 2022 zahájení obědem
12:00, zakončení pátek 8. dubna 2022

Místo konání: Kořenov-Příchovice
Cena duchovních cvičení celkem:
2300 Kč (strava, nocleh, pobyt režie)

Přihlašování:
sestra Dagmar Litošová, KMBM,
smdagmar@gmail.com, 731 604 695

Pojďte s námi zažít Boží klid
FARA JÍTRAVA

Nově zrekonstruovaná fara
ležící v srdci Lužických hor vám nabízí
krásné ubytování v čisté přírodě.

Tel.: +420 732 716 992

Římskokatolická farnost Jitřava
E-mail: farnostjitrava@seznam.cz
FARA JÍTRAVA, Jitřava, čp. 98, 463 55, RYNOLTICE
www.farajitrava.cz www.facebook.com/farajitrava

SV. ZDISLAVA Z LEMBERKA

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2022 vyjde pět čísel
- cena 1 ks je 40 Kč

Časopis si můžete buď předplatit,
nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám
požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava,
Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davídek (davidek@dltm.cz). **Odborná spolupráce:** PhDr. Ondřej Bastl. **Redakce:** Milena Davidková a Dominik Faustus (faustus@dltm.cz).

Grafická úprava: M. Davidková. **Tisk:** Tiskárna v Ráji s.r.o., Pardubice. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. +420 734 871 023.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Mše svatá u příležitosti 9. výročí zvolení Svatého otce Františka a rozloučení s apoštolským nunciem J.E. Mons. Charlesem D. Balvo na Pražském hradě

Foto: Dominik Faustus

Kostel Čtrnácti sv. pomocníků
v Kadani